

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy w sprawie o wydanie wyroku łącznego ustalił, co następuje:

R. Ś. był jak dotychczas wielokrotnie skazywany prawomocnymi wyrokami. W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 stycznia 2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt X K 441/10 został skazany za: popełnione w dniu 05 grudnia 1994 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 199 § 1 dkk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 zł, popełnione w okresie od 26 marca 1997 r. do 28 kwietnia 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 204 § 2 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 1.000 zł oraz popełnione w dniu 29 kwietnia 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 204 § 2 dkk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 500 zł, za które to przestępstwa wymierzona została kara łączna 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat oraz kara łączna grzywny w wymiarze 1.500 zł.

Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 05 października 2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 683/09 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 12 stycznia 1998 r. do 17 stycznia 1998 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat oraz karę grzywny w wymiarze 500 zł.

/Dowód: dane o karalności k. 130-134; odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku wydanego w sprawie o sygnaturze akt X K 441/10 k. 22-24; odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 683/09 k. 9-10/

Poza wskazanymi wyżej dwoma wyrokami R. Ś. został skazany szeregiem innych, prawomocnych orzeczeń skazujących.

W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 07 maja 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 701/96, którego odpisu nie udało się uzyskać z uwagi na zniszczenie akt w ramach archiwizacji, R. Ś. został skazany za popełnione w nieustalonej dacie przestępstwo kwalifikowane z art. 199 § 1 dkk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, której wykonanie następnie zarządzono, oraz karę grzywny w wymiarze 5.000 zł.

Następnie wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim (w danych o karalności błędnie wskazano, iż był to wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim) z dnia 21 maja 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 130/95 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 20 kwietnia 1995 r. do 28 kwietnia 1995 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 201 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 58 dkk i art. 10 § 2 dkk na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 2.000 zł oraz za popełnione w dniu 27 kwietnia 1995 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 265 § 1 dkk w zw. z art. 266 § 1 dkk i art. 10 § 2 dkk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa została wymierzona kara łączna 3 lat pozbawienia wolności.

W dalszej kolejności nakazem karnym Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 28 sierpnia 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 573/97 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 27 maja 1997 r. do 05 czerwca 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę grzywny w wymiarze 2.000 zł.

Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 października 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1174/97 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 31 stycznia 1997 r. do 25 lutego 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk w zb. z art. 265 § 1 dkk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, której wykonania następnie zarządzono, oraz karę grzywny w wymiarze 100 zł.

Kolejnym orzeczeniem skazującym wydanym wobec R. Ś. był nakaz karny Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 19 marca 1998 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 177/98, którym został on skazany za popełnione w okresie od 24 września 1997 r. do 11 października 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę grzywny w wymiarze 800 zł.

W dalszej kolejności wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 października 2005 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt IX K 171/05 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 26 czerwca 1997 r. do 07 lipca 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 284 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 zł, za popełnione w dniu 07 lipca 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 270 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, popełnione w dniu 29 lipca 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 zł oraz za popełnione w dniu 02 sierpnia 1997 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 284 § 2 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych po 10 zł, za które to przestępstwa została wymierzona kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonania następnie zarządzono, oraz kara łączna grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł.

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 marca 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 16 marca 1993 r. do 05 kwietnia 1993 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 140 stawek dziennych po 50 zł, za popełnione w dniu 15 stycznia 1993 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 1.000 zł, za popełnione w okresie od 25 września 1992 r. do 15 listopada 1992 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 7.000 zł oraz za popełnione w okresie od 01 grudnia 1992 r. do 07 grudnia 1992 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 205 § 1 dkk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 2.000 zł, za które to przestępstwa została wymierzona kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec R. Ś. był wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 czerwca 2009 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 150/09, którym został on skazany za popełnione w dniu 21 października 1999 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 284 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, której wykonania następnie zarządzono, oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł.

W dalszej kolejności wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 lipca 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 80/09 R. Ś. został skazany za popełnione w okresie od 25 października 1996 r. do 23 listopada 1996 r. przestępstwo kwalifikowane z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł.

/Dowód: dane o karalności k. 130-134; odpis wyroku Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 130/95 k. 70-72; odpis nakazu karnego Sądu Rejonowego w Tczewie wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 573/97 k. 46-47; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 1174/97 k. 42; opis nakazu karnego Sądu Rejonowego w Tczewie wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 177/98 k. 48-50; odpis wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie o sygnaturze akt IX K 171/05 k. 43-44; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09 k. 65-67; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 150/09 k. 41; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 80/09 k. 85-86/

Ponadto wobec skazanego R. Ś. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w dniu 28 października 2009 r. w sprawie o sygnaturze akt III K 127/09 wydał wyrok łączny, którym połączył kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 701/96, wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 130/95, wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1174/97 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09 i wymierzył skazanemu w ich miejsce karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł. Ponadto w przedmiotowym wyroku łącznym Sąd ten połączył kary grzywny wymierzone skazanemu nakazem karnym Sądu Rejonowego w Tczewie wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 573/97 oraz wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Gdyni wydanym w sprawie o sygnaturze akt IX K 171/05 i wymierzył skazanemu w ich miejsce karę łączną grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 40 zł. W zakresie dotyczącym nakazu karnego Sądu Rejonowego w Tczewie wydanego w sprawie o sygnaturze akt II K 177/98 Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

/Dowód: dane o karalności k. 130-134; odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 127/09 k. 61-64/

Skazany R. Ś. w dniu 19 stycznia 2013 r. złożył wniosek o wydanie wobec jego osoby kolejnego wyroku łącznego. Po rozpoznaniu przedmiotowego wniosku Sąd Okręgowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 25 października 2013 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 20/13 umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 marca 2009 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09 (w uzasadnieniu wskazując, że nie zachodzą warunki do wydania w tym zakresie nowego wyroku łącznego i zachodzi powaga rzeczy osądzonej), zaś w pozostałym zakresie co do wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 stycznia 2011 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt X K 441/10 oraz wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 05 października 2011 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 683/09 uznał się niewłaściwym rzeczowo i sprawę w tej części przekazał Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku celem rozpoznania.

/Dowód: wniosek skazanego k. 2; odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 20/13 k. 3-4/

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż co do zasady sąd rozstrzygający wniosek o wydanie wyroku łącznego winien brać pod uwagę wszystkie wyroki skazujące wydane wobec danej osoby, niezależnie od tego, na jakie konkretnie wyroki powołał się wnioskodawca. Ze wskazanych dalej względów zasada ta została w niniejszej sprawie wyłączona z uwagi na treść postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 25 października 2013 r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 20/13.

Podkreślenia wymaga również, iż pomimo zmiany z dniem 01 lipca 2015 r. stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego Sąd stosował w niniejszej sprawie przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r., a to z uwagi na treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), albowiem wszystkie wymierzone prawomocnie wobec skazanego kary zostały orzeczone przed dniem 01 lipca 2015 r. i nie doszło do prawomocnego skazania R. Ś. po tej dacie.

W tym miejscu wskazać należy, iż rozważając kwestie istotne dla rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego należy przede wszystkim zbadać, czy zachodzą podstawy do wydania takiego wyroku.

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni

wyrok skazujący w pierwszej instancji. Z kolei o tym, kiedy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, rozstrzyga przepis art. 85 kk, zgodnie z którym sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd podziela przy tym stanowisko zaprezentowane w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. (sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13) oraz w szeregu kolejnych orzeczeń, iż zawarty w zacytowanym przepisie zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Przyjęcie takiej zasady oznacza również, że przy właściwym odczytaniu wskazanego zwrotu „zanim zapadł pierwszy wyrok” może dojść w jednym wyroku łącznym do kilku realnych zbiegów przestępstw, za które sąd w wyroku łącznym orzeknie kilka kar łącznych podlegających odrębnemu wykonaniu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r., sygn. akt II AKa 302/05, LEX nr 168026). Innymi słowy wyrok łączny nie musi obejmować jedną karę wszystkich skazań podlegających badaniu i wyrokiem łącznym można orzec także kilka kar łącznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, sygn. akt II AKz 115/01, OSA 2002/1/4). Granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego i przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący koniecznością orzeczenia odrębnej kary łącznej, przy czym takich zbiegów, wymagających wydania odrębnych kar łącznych, może być więcej (por. m. in. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2002 r., sygn. akt II AKa 556/02, OSA 2003/4/31; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lipca 2005 r., sygn. akt II AKz 369/05, Prok. i Pr. 2006/2/27).

Przekładając powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy należało przede wszystkim przeanalizować, w jakim układzie czasowym następowało popełnianie przez R. Ś. przestępstw, za które został on skazany opisanymi na wstępie wyrokami, oraz wydawanie przedmiotowych wyroków skazujących.

Dla czytelności dalszych wywodów wskazać w tym miejscu należy, iż R. Ś. chronologicznie został skazany następującymi orzeczeniami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 07 maja 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 701/96 za przestępstwo popełnione w nieustalonej dacie (niewątpliwie jednak przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 07 maja 1997 r.),
2. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 maja 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 130/95 za przestępstwa popełnione w okresie od 20 kwietnia 1995 r. do 28 kwietnia 1995 r. oraz w dniu 27 kwietnia 1995 r.,
3. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 28 sierpnia 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 573/97 za przestępstwo popełnione w okresie od 27 maja 1997 r. do 05 czerwca 1997 r.,
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 października 1997 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1174/97 za przestępstwo popełnione w okresie od 31 stycznia 1997 r. do 25 lutego 1997 r.,
5. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 19 marca 1998 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 177/98 za przestępstwo popełnione w okresie od 24 września 1997 r. do 11 października 1997 r.,
6. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 października 2005 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt IX K 171/05 za przestępstwa popełnione w okresie od 26 czerwca 1997 r. do 07 lipca 1997 r., w dniu 07 lipca 1997 r., w dniu 29 lipca 1997 r. oraz w dniu 02 sierpnia 1997 r.,
7. wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 marca 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09 za przestępstwa popełnione w okresie od 16 marca 1993 r. do 05 kwietnia 1993 r., w dniu 15 stycznia 1993 r., w okresie od 25 września 1992 r. do 15 listopada 1992 r. oraz w okresie od 01 grudnia 1992 r. do 07 grudnia 1992 r.,

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 czerwca 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 150/09 za przestępstwo popełnione w dniu 21 października 1999 r.,

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 lipca 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 80/09 za przestępstwo popełnione w okresie od 25 października 1996 r. do 23 listopada 1996 r.,

10. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 stycznia 2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt X K 441/10 za przestępstwa popełnione w dniu 05 grudnia 1994 r., w okresie od 26 marca 1997 r. do 28 kwietnia 1997 r. oraz w dniu 29 kwietnia 1997 r.,

11. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 05 października 2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 683/09 za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 12 stycznia 1998 r. do dnia 17 stycznia 1998 r.

W dalszej części niniejszego uzasadnienia wskazane wyżej wyroki, dla czytelności argumentacji, będąc oznaczane przypisanymi im powyżej numerami porządkowymi.

W tym miejscu wskazać należy, iż stosownie do zacytowanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 25 października 2013 r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt III K 20/13 Sąd ten przekazał tutejszemu Sądowi zgodnie z właściwością sprawę o wydanie wyroku łącznego jedynie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 stycznia 2011 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt X K 441/10 oraz wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 05 października 2011 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 683/09, tj. w zakresie dotyczącym wyroków opisanych wyżej jako wyroki numer 10. i 11. W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, wprawdzie w sentencji wskazując, iż umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 marca 2009 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt III K 13/09, a więc wyrok oznaczony numerem 7., jednak z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że umorzenie to dotyczyło postępowania o wydanie wyroku łącznego także w odniesieniu do pozostałych wyroków jednostkowych poza wyrokami numer 10. i 11., a także wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia z dnia 24 czerwca 2009 r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt IV K 65/09 (jednak z treści odpisu tego wyroku – k. 102-103 – oraz danych o karalności skazanego wynika, że skazanie tym wyrokiem uległo już zatarciu i w konsekwencji Sąd pominął ten wyrok w swoich rozważaniach).

Podkreślenia wymaga, iż wspomniana wyżej treść postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 25 października 2013 r. była dla tutejszego Sądu wiążąca po pierwsze dlatego, że stosownie do treści art. 38 § 1 kpk tutejszy Sąd nie mógł wszcząć sporu o właściwość względem Sądu wyższego rzędu i wiązała go treść postanowienia w części dotyczącej stwierdzenia przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy swojej niewłaściwości i przekazania sprawy tutejszemu Sądowi, a po drugie orzeczenie w zakresie częściowego umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego jako prawomocne tworzyło stan powagi rzeczy osądzonej. W konsekwencji należy uznać, iż tutejszy Sąd w świetle treści wskazanego wyżej postanowienia mógł co najwyżej zbadać kwestię możliwości wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki jednostkowe oznaczone wyżej numerami 10. i 11. Stąd wspomniany na wstępie rozważań wyjątek od reguły uwzględnienia przy wydawaniu wyroku łącznego wszystkich prawomocnych wyroków skazujących dotyczących danej osoby.

Oceniając natomiast kwestię możliwości wydania wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków jednostkowych oznaczonych numerami 10. i 11. wskazać należy, iż gdyby były to jedyne wyroki skazujące wydane wobec R. Ś., to kary nimi orzeczone mogłyby podlegać połączeniu, albowiem przestępstwa, za które wymieniony został tymi wyrokami skazany, zostały popełnione w dniu 05 grudnia 1994 r., w okresie od 26 marca 1997 r. do 28 kwietnia 1997 r., w dniu 29 kwietnia 1997 r. oraz w okresie od 12 stycznia 1998 r. do 17 stycznia 1998 r., a więc przed wydaniem pierwszego z tych wyroków, co nastąpiło w dniu 20 stycznia 2011 r. (data wydania wyroku numer 10.).

Sąd nie mógł jednak pominąć przy ocenie, czy przestępstwa, za które R. Ś. został skazany omawianymi dwoma wyrokami, pozostają w zbiegu określonym w art. 85 kk, również pozostałych wyroków skazujących wydanych

wobec jego osoby, albowiem w przeciwnym wypadku doszłoby do wypaczenia instytucji zbiegu przestępstw. Przy uwzględnieniu natomiast pozostałych wyroków skazujących brak jest podstaw do uznania, aby istniały przesłanki do wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi numer 10. i 11., albowiem przestępstwa przypisane skazanemu wyrokiem numer 10. zostały popełnione przed wydaniem wyroku numer 1., tj. przed dniem 07 maja 1997 r., natomiast przestępstwo popełnione przez skazanego wyrokiem numer 11. zostało popełnione już po wydaniu wobec niego wyroków numer 1., 2., 3. i 4. Tym samym przestępstwa te nie pozostają w zbiegu określonym w art. 85 kk, a w konsekwencji kary za nie orzeczone nie mogą podlegać połączeniu.

Już ta okoliczność, przy uwzględnieniu treści postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy i zakresu przedmiotowego sprawy, jaka została tym postanowieniem przekazana tutejszemu Sądowi celem rozpoznania, przemawia za uznaniem, iż brak jest podstaw do wydania w tym zakresie wyroku łącznego, a tym samym istnieją podstawy do umorzenia postępowania w trybie art. 572 kpk.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż pomimo formalnego związania tutejszego Sądu treścią wspomnianego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 25 października 2013 r. trudno pogodzić się ze stanowiskiem w nim wyrażonym odnośnie braku podstaw do wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy.

Podkreślenia wymaga, iż w poprzednim wyroku łącznym wydanym względem R. Ś. przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Sąd ten połączył kary wymierzone skazanemu wyrokami oznaczonymi wyżej numerami 1., 2., 4. i 7. oraz odrębnie wyrokami oznaczonymi wyżej numerami 3. i 6. oraz umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym wyroku oznaczonego numerem 5. Sąd ten nie brał zatem wówczas pod uwagę późniejszych wyroków jednostkowych wydanych wobec R. Ś., nie tylko wyroków oznaczonych numerami 10. i 11., ale także wyroków oznaczonych numerami 8. i 9. Natomiast analiza opisanych wyżej dat wydania poszczególnych wyroków oraz dat popełnienia przestępstw, za które R. Ś. został skazany tymi wyrokami, prowadzi zdaniem Sądu do wniosku, iż przy uwzględnieniu wszystkich jednostkowych wyroków skazujących istnieją podstawy do objęcia węzłem wyroku łącznego z jednej strony wyroków oznaczonych numerami 3. i 6. (w tym zakresie w istocie doszło już do orzeczenia kary łącznej w poprzednim wyroku łącznym), z drugiej zaś wyroków oznaczonych numerami 1., 2., 4., 7., 9. i 10. (podczas gdy poprzednio w wyroku łącznym połączono jedynie kary orzeczone wyrokami numer 1., 2., 4. i 7.). Budzi to wątpliwości, czy w tym zakresie nie zachodzą jednak przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego, przy czym jednak sądem właściwym do jego wydania będzie z uwagi na treść art. 569 § 2 kpk Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (zaś tutejszy Sąd, związany treścią postanowienia wskazanego Sądu z dnia 25 października 2013 r., nie ma możliwości przekazania mu sprawy zgodnie z właściwością). Sąd ma przy tym na uwadze, że pewną przeszkodą do objęcia wszystkich kar pozbawienia wolności orzeczonych tymi wyrokami jedną karą łączną, a to z uwagi na treść art. 89 § 1 i 1a kk, może być okoliczność, że kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami numer 9. i 10. są karami z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i nie zarządzono ich wykonania, jednak wyrokami tymi orzeczono również kary grzywny i co do nich Sąd nie widzi przeszkód do objęcia ich karą łączną.

Co więcej, jedyny wydany wobec R. Ś. przez tutejszy Sąd wyrok skazujący, tj. wyrok oznaczony wyżej numerem 11., nie może zostać objęty wyrokiem łącznym, albowiem przestępstwo, za które wymieniony został nim skazany, nie wchodzi w skład zbiegu określonego w art. 85 kk z żadnym z pozostałych przestępstw popełnionych przez R. Ś., a tym samym orzeczona nim kara nie podlega łączeniu z karami orzeczonymi innymi wyrokami. Z uwagi na aktualną treść art. 569 § 1 kpk tym bardziej oznacza to, iż tutejszy Sąd nie ma możliwości wydania wyroku łącznego względem skazanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej wyroków jednostkowych oznaczonych numerami 10. i 11., w którym to zakresie sprawa została mu przekazana do rozpoznania. W pozostałym zaś zakresie ze wskazanych wyżej względów po pierwsze nie był uprawniony do orzekania, a po drugie nie jest Sądem właściwym do wydania wyroku łącznego i nie miał możliwości przekazania sprawy zgodnie z właściwością sądowi właściwemu.

Sąd orzekł również o kosztach procesu, stosownie do treści art. 632 pkt 2 kpk obciążając nimi Skarb Państwa z uwagi na umorzenie postępowania.

SSR Andrzej Haliński

Sygn. akt II K 1333/13

Z/:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G., 07.09.2015 r.

SSR Andrzej Haliński